

Teza: doręczanie korespondencji w postępowaniu dyscyplinarnym.

Art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych stanowi lex specialis w stosunku do regulacji art. 132 k.p.k., dając w tym zakresie prymat adresowi dla doręczeń nad miejscem zamieszkania obwinionego. Dodatkowo, przewiduje skutek doręczenia dla pisma skierowanego na ten adres (pisma w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy wysyła się, ze skutkiem doręczenia, na adres dla doręczeń).

Sygn. akt WO-107/19

POSTANOWIENIE
z dnia 27 sierpnia 2019 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Anna Kozłowska, SWSD Robert Staszewski

Protokolant Piotr Olszewski

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2019 r. na posiedzeniu sprawy radcy prawnego L. P. obwinionego o czyny z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 6 oraz art. 11 ust. 2 Zasad Etyki Radcy Prawnego z dnia 6 listopada 1999 r. - t.j. uchwała nr 45/VI/2004 KRRP z dnia 31 marca 2004 r.

oraz art. 1, art. 6, art. 10 i art. 11 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z dnia 10 listopada 2007 r.

z powodu zażalenia obwinionego na zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 2 kwietnia 2019 r. o odmowie przyjęcia odwołania od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 4 lipca 2018 r., sygn. akt: D 27/18:

utrzymuje w mocy zaskarżone zarządzenie.

Uzasadnienie

W dniu 2 kwietnia 2019 r. Przewodnicząca Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku, w sprawie D-27/18 wydała zarządzenie, w którym odmówiła przyjęcia odwołania obwinionego L. P. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 4 lipca 2018 r. na podstawie art. 429§ 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych

W uzasadnieniu wskazano, że L. P. wniósł w dniu 13 listopada 2018 r., odwołanie od orzeczenia OSD z dnia 4 lipca 2018 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego złożenia. Postanowieniem z dnia 6 marca 2019 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Gdańsku oddalił ten wniosek. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 20 marca 2019 r.

Zgodnie z treścią art. 429 § 1 k.p.k., jeżeli środek odwoławczy został wniesiony po terminie Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia. Obwiniony odebrał orzeczenie w dniu 2 sierpnia 2018 r, zaś odwołanie wniósł w dniu 13 listopada 2018 r. Tym samym doszło do przekroczenia 14 - dniowego terminu do wniesienia odwołania.

Zarządzenie to obwiniony zaskarżył w całości, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych i bezpodstawne przyjęcie, że orzeczenie Sądu dyscyplinarnego I instancji zostało mu doręczone wraz z uzasadnieniem i w konsekwencji naruszenie art. 429 § 1 w zw. z 445 § 1 k.p.k. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie. L. P. wniósł o uchylenie skarżonego zarządzenia i przyjęcie odwołania do rozpoznania.

W uzasadnieniu podniesiono, iż dniu 4 lipca 2018 r. na rozprawie, w której obwiniony uczestniczył osobiście, po ogłoszeniu orzeczenia OSD poinformował, że odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem zostanie doręczony, zgodnie z odnośnymi przepisami, na adres zamieszkania obwinionego. Po upływie kilku miesięcy i braku doręczenia uzasadnienia, obwiniony zwrócił się o jego doręczenie. W odpowiedzi pismem z dnia 23 października 2018 r. Przewodnicząca OSD poinformowała, że orzeczenie wraz z uzasadnieniem zostało odebrane przez upoważnioną osobę w dniu 2 sierpnia 2018 r. Dodatkowo, w dniu 2 listopada 2018 r. doręczono obwinionemu uchwałę Rady OIRP w Gdańsku, o skreśleniu go z listy radców prawnych. Z uzasadnienia tej uchwały wynikało, że orzeczenie dyscyplinarne uprawomocniło się 21 sierpnia 2018 r. Zdaniem obwinionego, nie jest to prawdą, gdyż dotychczas nie doręczono mu odpisu tego orzeczenia z uzasadnieniem. Obwiniony podniósł, że jego adres zamieszkania nie zmienił się w trakcie postępowania i pozostaje aktualny: 81-703 Sopot, ul. (...) IV 15/2. Żaden z dorosłych domowników nie odbierał korespondencji, nie zostało też doręczone jakiegokolwiek zawiadomienie operatora pocztowego o pozostawieniu przesyłki na poczcie. Wskazał dalej, że nie upoważniał nikogo do odbioru korespondencji dotyczącej postępowania dyscyplinarnego, stąd stwierdzenie zawarte w piśmie OSD z dnia 23 października 2018 r. nie znajduje potwierdzenia. W konsekwencji, składając w dniu 13 listopada 2018 r. odwołanie od wyroku OSD obwiniony złożył z ostrożności procesowej wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia, powołując się na powyższe okoliczności.

Zdaniem obwinionego, niezależnie od akceptacji bądź jej braku przez Sąd dyscyplinarny I instancji złożonego z ostrożności procesowej wniosku o przywrócenie terminu, nie doszło w niniejszej sprawie do przewidzianego w art. 445 k.p.k. doręczenia wyroku z uzasadnieniem. W uzasadnieniu postanowienia oddalającego wniosek o przywrócenie terminu OSD stanął na stanowisku, że uzasadnienie odebrała upoważniona osoba, nie dokonując żadnych ustaleń, ani kto odebrał korespondencję, ani czy w istocie był do tego upoważniony, ani w końcu czy uzasadnienie zostało doręczone w taki sposób, że obwiniony mógł zapoznać się z jego treścią. Wszystkie te okoliczności zostały przez Sąd I instancji pominięte i skwitowane ustaleniem, że w trakcie postępowania przygotowawczego korespondencja od Rzecznika była kierowana na adres; Gdynia ul. (...), pod którym obwiniony prowadził wówczas kancelarię radcowską, oczywiście tylko do czasu uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie karnej, który nałożył na niego karę dodatkową w postaci zakazu wykonywania zawodu radcy prawnego, co nastąpiło 30 października 2017 r.

W ocenie obwinionego oczywiste jest, że bez prawidłowego, w rozumieniu art. 132 k.p.k., doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem nie rozpoczął biegu termin do złożenia odwołania od tego wyroku.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie obwinionego nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że w postępowaniu dyscyplinarnym radców prawnych zastosowanie ma w pierwszej kolejności art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych. Zgodnie z tym przepisem radca prawny ma obowiązek zawiadomić właściwą okręgową izbę radców prawnych o adresie dla doręczeń i o jego zmianie. Pisma w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy wysyła się na wskazany adres ze skutkiem doręczenia. Przepis ten został wprowadzony nowelizacją ustawy obowiązującą od dnia 25 grudnia 2014 r. i ma na celu m.in. usprawnienie przebiegu postępowań dyscyplinarnych. Należy podkreślić, iż przepisy k.p.k. i rozdziałów I-III k.k. stosuje się w tym postępowaniu odpowiednio i jedynie w zakresie nieuregulowanym ustawą o radcach prawnych (art. 74¹ ustawy). Zatem, co do miejsca doręczenia korespondencji przepis art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych stanowi *lex specialis* w stosunku do regulacji art. 132 k.p.k., dając w tym zakresie prymat adresowi dla doręczeń nad miejscem zamieszkania obwinionego. Dodatkowo, przewiduje skutek doręczenia dla pisma skierowanego na ten adres.

Z danych przekazanych przez OIRP w Gdańsku wynika, że adresem wskazanym w tym trybie przez obwinionego jest ul. (...), 81-389 Gdynia. Ta okoliczność sama w sobie przesądza o prawidłowości działania Sądu dyscyplinarnego I instancji co do wysłania obwinionemu orzeczenia z dnia 14 lipca 2018 r., bowiem zostało ono skierowane właśnie na ten adres. Prawidłowe było również przyjęcie dalszych konsekwencji wskazania tego adresu w postaci skutku

doręczenia przesyłki i stwierdzenia prawomocności orzeczenia a finalnie także - odmowy przyjęcia odwołania jako złożonego po terminie.

Niezależnie od tego wypada wskazać, że adres ten obwiniony wskazał również na etapie dochodzenia dyscyplinarnego - w protokole przesłuchania z dnia 16 lutego 2018 r. Korespondencja kierowana na ten adres była za każdym razem odbierana (zawiadomienie o zamknięciu dochodzenia, zawiadomienie o skierowaniu wniosku o ukaranie, doręczenie odpisu wniosku o ukaranie, wezwanie na rozprawę, odpis orzeczenia z uzasadnieniem). Podkreślenia wymaga też to, że przed wysłaniem orzeczenia OSD z uzasadnieniem, obwiniony nie informował o niedoręczeniu mu korespondencji i nie wskazywał na nieaktualność adresu w Gdyni.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.